

Od redakcji

Oddajemy do rąk Czytelnika kolejny, ósmy już, numer „Psychoanalizy” – czasopisma New Lacanian School.

Numer otwiera uderzający swoją trafnością kliniczną, krótki tekst Jacques’a Lacana, zatytułowany „Nota o dziecku”, mogący być dla Czytelnika zarówno wprowadzeniem, drogowskazem, jak i wykładnią dla wielu tekstów zamieszczonych w niniejszym numerze.

Jego osią przewodnią jest problematyka nieświadomości, jednak powiedzieć, że tematyką numeru jest nieświadomość, to o wiele za mało. Nieświadomość, tak jak ją Freud rozumiał, jest istotą samej psychoanalizy.

Możliwe drogi dostępu do badania pola nieświadomości – poprzez praktykę, jak zawsze, przypadek po przypadku – zapewnia bogaty zestaw opracowań przypadków klinicznych.

Pierwszy blok tekstów poświęcony jest pracy z dzieckiem jako podmiotem nieświadomości *par excellence*. Szczególnej uwadze polecamy tekst J.-A. Millera będący wnikliwym opracowaniem funkcji obiektu jaką ucieleśnia dziecko w powiązaniu z fundamentalnym działaniem w pragnieniu matki, o ile nie przestaje być kobietą.

Kolejne teksty autorstwa L.S. Rodrigueza, E. Laclerc-Razavet, E. Zuliani’ego, D. Roy oraz H. Bonnaud ilustrują zarówno operatywność konceptu „nieświadomości” (w różnych jej ujęciach) dla przebiegu analitycznej kuracji, jak i specyfikę pracy klinicznej z dzieckiem, gdzie medium dla nieświadomego, dla konstrukcji symptomu dziecka, dla wyłonienia się fantazmatu – oprócz jego mówienia – jest zabawa, rysunek i inne formy aktywności.

Drugi blok tekstów otwierają „argumenty” Lili Mahjoub – prezydenta NLS – będące wprowadzeniem do tematu XV Kongresu New Lacanian School (Paryż, 29–30 kwietnia 2017 r.) zatytułowanego „Wokół nieświadomego. Miejsce i interpretacja formacji nieświadomego w kuracjach psychoanalitycznych”. Z samego Kongresu Redakcja wybrała teksty J.-L. Monnier’a, A. Béraud oraz S. Marret-Maleval poświęcone „królewskiej drodze do nieświadomości”, czyli

interpretacji marzeń sennych, a z IX Seminarium Nouages – będącego istotnym krokiem na drodze przygotowań do Kongresu – teksty F. Rolliera (szczególnie cenny z racji przedstawienia logiki i dynamiki pracy „najmniejszej komórki” Szkoły Lacana jaką jest kartel), L. Vender Venneta oraz P. King.

Teksty teoretyczne natomiast wskazują na dwa zasadnicze punkty odniesienia (w ponad stuletniej już historii psychoanalizy) dla opracowywania konceptu nieświadomości. J-A. Miller w swoim tekście bada pierwszą jej strukturalną wykładnię, jaką stanowi wprowadzony przez Freuda „kompleks Edypa” oraz przedstawia konsekwencje wynikające z kroku naprzód, jakiego dokonał Lacan badając status pragnienia w nieświadomości, które wychodzi „poza-Edypa”. N. Charraud natomiast, językiem topologii Lacana, przedstawia najistotniejsze aspekty topologicznej organizacji nieświadomości w oparciu o funkcje znaczącego. Ten blok tekstów dopełnia analiza, autorstwa J. Kotary, rozwoju ujęcia terminu *die Urverdängung* – jednego z kluczowych dla metapsychologii Freudowskiej.

Warto zaznaczyć, że Czytelnik będzie miał również możliwość poznania wymiaru etycznego psychoanalizy, kluczowego w klinice psychoanalitycznej, ponieważ „nie ma kliniki bez etyki”.

Życzymy pasjonującej i inspirującej lektury!

Redakcja